

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 28Csp/58/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2319201292
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Detvaiová
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2020:2319201292.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta v konaní pred sudkyňou JUDr. Evou Detvaiovou, v právnej veci žalobkyne: Anna P., nar.: XX.X.XXXX, L. X. XXX/X, Y. proti žalovanému: Home Credit Slovakia a.s., so sídlom Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 36 234 176, zast. Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., 1. mája 173/11, Trenčín, IČO: 47 234 679, o začatie konania o neplatnosť zmlúv, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyňi sumu 1.684,60 Eur, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamieta.

III. Žalovaná nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 27.7.2018 domáhala vydania rozhodnutia, ktorým by súd určil, že úver poskytnutý na základe zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 6.10.2011 uzatvorenej medzi žalobkyňou a žalovaným je bezúročný a bez poplatkov, povinnosť vydať bezdôvodné obohatenie vo výške 2.591 Eur a nahradiť trovy konania a trovy právne zastúpenia. Žalobkyňa v žalobe uviedla, že dňa 6.10.2011 bola uzatvorená úverová zmluva číslo XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej jej mal žalovaný poskytnúť úver vo výške 2.200 Eur, ktorý sa zaviazala vráti spolu s úrokom za poskytnutie úveru vo výške 23,70% ročne. Sumu 2.200 Eur mala splatiť v 84 mesačných splátkach vo výške 56,92 Eur. Na základe uvedenej zmluvy bola povinná uhradiť žalovanému celkom 4.781,28 Eur. Podľa dokladov o splátkach žalobkyňa uhradila žalovanému ku dňu podania žaloby sumu 4.781 Eur. Poskytnutý úver: 2.200 Eur (úver bez úrokov a poplatkov), bezdôvodné obohatenie: 2.581 Eur. Zmluvy ako celok je možné považovať podľa § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor s dobrými mravmi za neplatné. Je nepochybné, že tento dôvod neplatnosti sa vzťahuje aj na zmluvu o zabezpečení splátok úveru, ktorá je s vlastnou zmluvou o spotrebiteľskom úvere prepojená a vytvára jeden celok. Zmluva o zabezpečení splátok úveru, ktorá bola uzatvorená zároveň so zmluvou o spotrebiteľskom úvere v jeden deň je vzájomne závislá od zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Zánik jednej z týchto zmlúv iným spôsobom než splnením alebo spôsobom nahrádzajúcim splnenie, spôsobuje zánik druhej závislej zmluvy podľa Smernice ES č. 87/102 EHS, ako aj Smernice ES č. 93/13 EHS tak, aby ohľadne vzájomných záväzkov nevznikli žiadne nedorozumenia. Podľa § 52a ods. 1 a 2 Občiansky zákonník, ak sú uzavreté viaceré spotrebiteľské zmluvy pri tom istom rokovaní alebo sú zahrnuté do jednej listiny, posudzuje sa každá z týchto zmlúv samostatne. Ak však z povahy zmlúv alebo stranám známeho účelu zmlúv uvedených v odseku 1 pri ich uzavretí zrejme vyplýva, že tieto zmluvy sú od seba vzájomne závislé, vznik každej z týchto zmlúv je podmienkou vzniku ostatných zmlúv. Zánik jednej z týchto zmlúv iným spôsobom než splnením alebo spôsobom nahrádzajúcim splnenie spôsobuje zánik ostatných závislých zmlúv, a to s obdobnými právnymi účinkami. Podľa citovanej smernice Rady nezrozumiteľné zmluvné podmienky

sa majú vykladať v prospech spotrebiteľa (článok 5). Podľa článku 4 ods. 2 smernice, ak hlavný predmet zmluvy, cena alebo úhrada, prípadne tovar alebo služby dodávané výmenným spôsobom nie sú vyjadrené zrozumiteľne, je potrebné, aby sa preskúmalo, či tieto podmienky nie sú nekalé. Nejasné formulácie v časti zmluvy odplata odôvodňuje súdnu kontrolu zmluvy aj v časti ceny úveru. (Uznesenie Súdneho dvora C-74/10). Žiada súd, aby podrobil zmluvy súdnej kontrole z úradnej povinnosti a z úradnej moci. Podľa citovaného ustanovenia má byť teda cena spotrebiteľského úveru ako finančnej služby vyjadrená jasne a zrozumiteľne a vnútroštátny súd je povinný preskúmať, či sa nejedná o nekalú povahu dohody o cene úveru. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch okrem všeobecných náležitostí zmlúv podľa Občianskeho zákonníka upravuje aj osobitné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Podľa § 9 ods. 10 citovaného zákona veriteľovi sa zakazuje požadovať od spotrebiteľa úhradu poplatkov, náhradu nákladov alebo inú odplatu za vedenie, evidenciu alebo správu spotrebiteľského úveru alebo účtu alebo zrušenie účtu, na ktorom je vedený spotrebiteľský úver a ktorého zriadenie alebo vedenie je podmienkou poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo poskytnutia spotrebiteľského úveru za ponúkaných podmienok. Cena poskytnutej finančnej služby, a to úrok za poskytnutie úveru je síce v spornej spotrebiteľskej zmluve vyjadrená, avšak len formálne. Z ďalších ustanovení vyplýva, že cenou za poskytnutú finančnú službu je nielen úrok za poskytnutie úveru, ako aj ďalší poplatok z úverov za službu preberania peňažnej hotovosti na úhradu dlhu z úveru. Ustanovenia spornej zmluvy o cene úveru obchádza kogentné ustanovenie § 4 ods. 2 písm. h) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch o tom, že zmluva musí obsahovať (reálnu, nie predstieranú) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru. Jedná sa o základný údaj, na základe ktorého sa spotrebiteľ rozhoduje, či si ponúkaný finančný produkt objedná alebo nie. Cena poskytnutej služby vyjadrená úrokom za poskytnutie úveru je vyjadrená nejasne a nezrozumiteľne. Obsah zmluvy sa snaží klamlivo spotrebiteľa navodiť, že cena finančnej služby vyjadrená úrokom za poskytnutie úveru je veľmi výhodná. Len zložitým matematickým výpočtom mohla žalobkyňa ako spotrebiteľ zistiť skutočnú cenu poskytnutej služby. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne, inak je neplatný. Zmluva o spotrebiteľskom úvere vrátane zmluvy o zabezpečení splátok úveru je ako celok neplatná pre rozpor s dobrými mravmi a považuje sa podľa § 11 zákona o spotrebiteľských úveroch za bezúročnú a bez poplatkov. Úverová zmluva neobsahuje termín konečnej splatnosti úveru a reálnu výšku úrokovej sadzby (§ 9 ods. 2 písm. f) a i) zákona o spotrebiteľských úveroch), považuje sa tento spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 citovaného zákona) - rozhodnutie Krajský súd Trnava č. k. 11Co/141/2012, Krajský súd Banská Bystrica č. k. 1560/223/2015. Zmluva neobsahuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov s odvolaním sa na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 1160/254/2013. Zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky: vyhlásenie spotrebiteľa, že sa oboznámil s úverovými podmienkami, dohoda o zrážkach zo mzdy, rozhodcovská zmluva, vysoká RPMN, ktorá bola v tej dobe podľa NBS 16,65%. Pri veľkom počte hrubo nemorálnych a zneužívaných zmluvných podmienok, ktoré zakladajú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa nemôže obstať ani zmluva o úvere ako celok. Z týchto dôvodov žalobkyňa navrhuje, aby súd aplikoval § 41 OZ v jeho eurokonformnom výklade s Čl. 6 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a v súlade s cieľom a zmyslom Čl. 169 Zmluvy o fungovaní Európskej únie a Čl. 38 Charty základných práv Európskej únie, ktoré vyjadrujú enormný záujem EÚ na ochranu práv a záujmov Európskych spotrebiteľov. V závere žaloby žalobkyňa poukázala na rozhodnutia Súdneho dvora EÚ a žiadala, aby súd podrobil úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX súdnej kontrole z úradnej povinnosti a úradnej moci a navrhla, aby súd vydal rozsudok, ktorým vyhlási úver poskytnutý na základe zmluvy číslo XXXXXXXXXXXX za bezúročný a bez poplatkov, žalovanému uloží povinnosť vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 2.591 Eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a povinnosť uhradiť žalobkyni trovy konania a trovy právneho zastúpenia.

2. Žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe uviedol, že so žalobou nesúhlasí a popiera ju v celom rozsahu, nakoľko ju považuje za nedôvodnú, zavádzajúcu a dôkazmi nepodloženú. Žaloba je formulárová a všeobecná, z ktorej nevyplývajú žiadne konkrétne skutočnosti, ktoré by žalobkyňa namietala a spochybňovala a ktoré by zdôvodňovali žalobný návrh na určenie bezúročnosti a bez poplatkovosti úverovej zmluvy. Žalobkyňa v žalobe napáda len zmluvné podmienky, ktoré považuje za neprijateľné. Ani ich prípadné vyhlásenie však nie je dôvodom na vyhodnotenie úverovej zmluvy za bezúročnú a bez poplatkov, prípadne neplatnú. V súvislosti s bezdôvodným obohatením žalovaný uviedol, že podstatou bezdôvodného obohatenia je zákonom stanovená povinnosť toho, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, toto obohatenie vydať tomu, na koho úkor bol predmet bezdôvodného obohatenia získaný (§ 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Bezdôvodné obohatenie je právny inštitút, ktorý vznik obohatenia viaže na to, že na takéto obohatenie nie je právny dôvod, žiadna zmluva resp. dohoda alebo zákonné ustanovenie, čiže ide o obohatenie neoprávnené. Závazkový právny vzťah z

bezdôvodného obohatenia vznikne však len za splnenia zákonných predpokladov, ktorými sú získanie bezdôvodného obohatenia na strane určitej osoby (obohateného), protiprávnosť získania bezdôvodného obohatenia, majetková ujma, ktorá postihuje inú určitú osobu (postihnutého) a príčinná súvislosť medzi protiprávnym získaním bezdôvodného obohatenia určitou osobou a majetkovou ujmovou inej určitej osoby. Splnenie týchto predpokladov musí preukázať ten, kto tvrdí, že na jeho úkor bolo bezdôvodné obohatenie získané. (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28. mája 2012, sp. zn. 7 Cdo 117/2011). Žalovaný je presvedčený, že z jeho strany nedošlo a ani nemohlo dôjsť k bezdôvodnému obohateniu, keďže prijímal platby (splátky úveru) žalobkyne oprávnene, a to na základe platne uzavretej úverovej zmluvy a v súlade s riadne dohodnutými zmluvnými podmienkami. Žalobkyňa teda uhradila jednotlivé mesačné splátky na základe platne uzatvorenej úverovej zmluvy. Žalovaný poukazuje na to, že v danom prípade nie sú splnené zákonné predpoklady vydania bezdôvodného obohatenia, a to: a) získanie bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného - žalovaný prijatím splátok uhrádzaných žalobkyňou len rešpektoval a dodržiaval zmluvný vzťah založený úverovou zmluvou, keď prijímal plnenie, na ktoré mal v zmysle úverovej zmluvy riadny nárok. (Podľa § 566 Občianskeho zákonníka, veriteľ je povinný prijať aj čiastočné plnenie, ak to neodporuje dohode alebo povahe pohľadávky.), b) protiprávnosť získania bezdôvodného obohatenia - žalovaný prijímal platby žalobcu oprávnene a v súlade so zákonom, a to na základe platne uzavretej úverovej zmluvy a v súlade s riadne dohodnutými zmluvnými podmienkami, c) majetková ujma, ktorá postihuje žalobkyňu - riadnym plnením splátok žalovanému nemohla vzniknúť žiadna majetková ujma, nakoľko žalobkyňa sa podpísaním úverovej zmluvy slobodne zaviazala k povinnosti platiť žalovanému mesačné splátky úveru, d) príčinná súvislosť medzi protiprávnym získaním bezdôvodného obohatenia žalovaným a majetkovou ujmovou žalobkyne - nakoľko nedošlo k protiprávnemu získaniu bezdôvodného obohatenia ani k majetkovej ujme na strane žalobkyne, uvedený predpoklad nemôže byť naplnený. Pre záver o dôvodnosti nároku uplatňovaného žalobcom voči žalovanému titulom bezdôvodného obohatenia je potrebné, aby žalobkyňa preukázala, že medzi ňou a žalovaným právny vzťah z bezdôvodného obohatenia vznikol, t. j. aby preukázala, že žalovaný bezdôvodné obohatenie získal, že jej vznikla majetková ujma ako aj príčinnú súvislosť medzi získaním bezdôvodného obohatenia a vznikom majetkovej ujmy. Na základe vyššie uvedených argumentov je zrejmé, že žalobkyňa uvedené skutočnosti nepreukázala, a preto žalovaný považuje žalobu za nedôvodnú. Vzhľadom na uvedené je žalovaný presvedčený o tom, že žalobkyňa nemohla a ani nevznikla žiadna pohľadávka z titulu bezdôvodného obohatenia, nakoľko nedošlo 1) ani k plneniu bez právneho dôvodu - žalobkyňa plnil na základe úverovej zmluvy, ktorá je riadnym právnym dôvodom, 2) ani plnením z neplatného právneho úkonu - úverová zmluva nebola súdom vyhlásená za neplatnú, 3) ani plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol - úverová zmluva nebola v čase plnenia súdom vyhlásená za bezúročnú a ani bez poplatkov. Skutočnosť, že uzavretá úverová zmluva sa považuje za bezúročnú a bez poplatkov je tvrdená len samotnou žalobkyňou. Žalobkyňa toto svoje tvrdenie nepreukázala žiadnym konkrétnym rozhodnutím súdu, ktoré by určilo, že úverová zmluva č. XXXXXXXXXX uzatvorená dňa 6.10.2011 je bezúročná a bez poplatkov. Posúdenie úverovej zmluvy za bezúročnú a bez poplatkov len samotnou žalobkyňou bez ďalšieho nemôže mať za následok vznik bezdôvodného obohatenia, nakoľko takéto posúdenie nie je spôsobilé nahradiť rozhodnutie súdu. Žalovaný preto považuje nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia za neopodstatnený. K otázke inštitútu bezdôvodného obohatenia žalovaný poukázal na rozsudok NS SR zo dňa 22.4.2009, sp.zn. 2 Obo 3/2009. Z uvedeného rozsudku NS SR vyplýva, že bezdôvodné obohatenie nadobúda charakter peňažného dlhu až rozhodnutím súdu a nie svojvoľným vyhodnotením žalobcu. Žalovaný sa podporne bráni voči uplatnenému nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia aj námietkou premlčania v zmysle § 100 ods. 1 v spojitosti s ods. 2 Občianskeho zákonníka o premlčaní majetkových práv žalobcu. Ohľadne plynutia subjektívnej dvojročnej premlčacej doby, žalovaný uvádza, že za jej začiatok možno považovať práve deň, kedy sa vykonali prvýkrát úhrady bez domnelého právneho dôvodu, keďže skutkové okolnosti boli žalobkyňi známe. Žalobkyňa vedela, že plní zo zmluvného vzťahu, vedela koľko plní a komu plní, keďže pri posudzovaní subjektívnej doby sa nevyžaduje mať znalosť právneho posúdenia veci, ale mať znalosť skutkových okolností vzťahu, z ktorého sa žiada bezdôvodné obohatenie vydať (obdobne Ro NS SR, sp. zn. 1 Cdo 67/2011 a uznesenie NS SR z 10.1.2018 sp. zn. 3Cdo/169/2017). Žalobkyňa uhradila sumu požičanej istiny vo výške 2.200 Eur splátkou splatnou dňa 18.2.2015. S ohľadom na vyššie uvedené, nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia je po dátume 18.2.2017 premlčaný v subjektívnej premlčacej lehote.

3. Žalovaný vo svojom vyjadrení ďalej namietal existenciu naliehavého právneho záujmu na určení neprijateľných zmluvných podmienok, ktorý musí v konaní preukazovať žalobca, pričom naliehavý právny záujem musí existovať a byť preukázaný nielen v čase začatia konania, ale aj v čase, keď bol

rozsudok vyhlásený. Nedostatok naliehavého právneho záujmu je dôvodom k zamietnutiu žaloby bez toho, aby sa súd zaoberal vecou v jej merite. V danom prípade podľa názoru žalovaného absentuje akýkoľvek naliehavý právny záujem tak na určení neprijateľnosti zmluvných podmienok ako aj na určení bezúročnosti a bez poplatkovosti úverovej zmluvy, nakoľko ide o ukončenú zmluvu, na ktorej žalobkyňa už nič neuhrádza a žalovaný od nej žiadne platby nepožaduje. Podľa § 137 písm. c) CSP žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem, naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu. Podľa rozsudku NS SR sp.zn. 3 Cdo 112/2004 určovací žaloba nie je spravidla opodstatnená najmä vtedy, ak vyriešenie určitej otázky neznamená úplné vyriešenie obsahu spornosti daného právneho vzťahu alebo práva, alebo ak požadované určenie má povahu (len) predbežnej otázky vo vzťahu k posúdeniu, či tu je (nie je) právny vzťah alebo právo. V prípade možnosti žalovať priamo na splnenie povinnosti treba preto vždy považovať za neprípustnú určovaciu žalobu, ktorá neslúži potrebám praktického života, spornosť nerieši (neodstraňuje) a len vedie k nárastu počtu súdnych žalôb. Čo má žalovaný za preukázané aj v tomto spore, nakoľko žaloba o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok nepredstavuje žiadne vyriešenie spornosti zmluvného vzťahu. Uvedený názor žalovaného je podložený aj rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves v konaní vedenom pod sp.zn. XXCsp/XX/XXXX zo dňa 12.9.2017. Naliehavý právny záujem žalobcu na určení neprijateľnej zmluvnej podmienky a rovnako na určení bezúročnosti a bez poplatkovosti úverovej zmluvy nie je daný ani v zmysle ustanovenia § 137 písm. d) CSP. Osobitným predpisom vo vzťahu k spotrebiteľovi je zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ktorý v § 11 ods. 4 upravuje v prípade spotrebiteľských vzťahov možnosť podať žalobu o určenie bezúročnosti a bez poplatnosti, prípadne neplatnosti úverovej zmluvy. Nerozširuje však túto možnosť aj na žalobu ohľadne neprijateľných zmluvných podmienok. V tejto súvislosti žalovaný poukazuje aj na úpravu tzv. konania o abstraktnej kontrole v spotrebiteľských veciach v § 301 a nasledujúcich. Vzhľadom na uvedené skutočnosti žalovaný sponchybuje preukázanie naliehavého právneho záujmu na predmetnom určení neprijateľných zmluvných podmienok a tiež na určení bezúročnosti a bez poplatkovosti žalovanej úverovej zmluvy.

4. V súvislosti so žalobkyňou namietanou výškou odplaty a úrokovej sadzby žalovaný vo svojom vyjadrení uviedol, že v čase uzatvorenia úverovej zmluvy (6.10.2011) nebolo ešte platné a účinné nariadenie vlády č. 87/1995 Z.z., ktoré by upravovalo maximálnu výšku odplaty za poskytnutý úver. Jedinú úpravu výšky odplaty upravoval len § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka (v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy) nasledovne: „Ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch.“ Je všeobecne známe, že nebankové subjekty poskytujú úvery s vyšším rizikom ako banky, pričom cena rizika sa prejavuje práve vo výške odplaty za poskytnutý úver. Aj zo štatistík uvedených na internetovej stránke NBS vyplýva, že úroky, resp. odplaty za poskytnuté úvery budú vždy pri bankách rádovo nižšie ako pri poskytovaní úverov nebankovými spoločnosťami. Je to aj z dôvodu prísnejších kritérií bánk pri poskytovaní úverov. Úvery v nebankovkách preto využívajú najmä klienti, ktorým by úver banky z dôvodu zvýšeného rizika nespĺcacia neposkytli. Táto okolnosť je reálnym faktom na finančnom trhu a z toho dôvodu spoločnosť nemožno za uvedené sankcionovať, nakoľko bolo na slobodnej vôli klienta, či zmluvu s uvedenou výškou úrokovej sadzby uzatvorí alebo nie. Pokiaľ ide o vyhodnocovanie výšky úrokovej sadzby žalobkyňou, ktorá ju považuje za v rozpore s dobrými mravmi, žalovaný dáva do pozornosti odôvodnenie rozsudku Okresného súdu Košice I v konaní vedenom pod sp.zn. XXC/XXX/XXXX zo dňa 4.7.2018. Výška odplaty, ktorú súdy akceptujú je rôznorodá a jej výška nie je striktné daná, žalovaný má však za to, že súdy vo všeobecnosti akceptujú výšku odplaty do 2,5 násobku priemeru úrokových sadzieb bánk. Uvedené vyplýva aj z rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš zo dňa 1.2.2017 vo veci vedenej pod sp.zn. XXCsp/XXX/XXXX.

5. K námietke žalobkyne, že zmluva neobsahuje dobu trvania zmluvy, termín konečnej splatnosti a rozklad splátok žalovaný vo vyjadrení uviedol, že cieľom ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch bolo, aby mal spotrebiteľ informáciu, aká je doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a kedy je konečná splatnosť poskytnutého úveru. Aj keď zmluva neuvádza presný číselný dátum ukončenia zmluvy, veriteľ použil objektívne zistiteľné kritériá, podľa ktorých spotrebiteľ musí vedieť, aká je doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a kedy je konečná splatnosť poskytnutého úveru. Žalovaný má za to, že zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. aj vtedy, pokiaľ veriteľ použije objektívne zistiteľné kritériá, z ktorých je nepochybne možné určiť dobu trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti

úveru, tak ako je tomu v danom prípade. Spotrebiteľ teda disponuje informáciou, aká je doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a kedy je konečná splatnosť poskytnutého úveru, a preto je cieľ sledovaný § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2001 Z.z. dosiahnutý, čo je v súlade aj s rozsudkom Súdneho dvora EÚ zo dňa 9.11.2016 vo veci C42/2015, v ktorom sa vyjadril k niektorým náležitostiam úverových zmlúv. Z dátumu konečnej splatnosti uvedenej v úverovej zmluve je žalobcovi jednoznačne jasné a zrejmé, kedy nastane konečná splatnosť úveru, preto má žalovaný za to, že uvedená náležitosť úverovej zmluvy je splnená v zmysle § 9 ods. 2 písm. f). Na podporu svojich tvrdení žalovaný poukazuje aj na novú legislatívnu úpravu, ktorú reflektuje v odôvodnení svojho rozsudku zo dňa 15.1.2018 aj Okresný súd Rimavská Sobota v konaní sp.zn. 10Csp/90/2017. Zákon č. 129/2010 Z.z. v znení platnom a účinnom ku dňu 1.5.2018 zmenil znenie § 9 ods. 2 písm. d) tak, že povinnou náležitosťou je už len uvádzanie doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá je nepochybne v úverovej zmluve dodržaná. V tejto súvislosti žalovaný poukazuje aj na rozsudok Okresného súdu Brezno zo dňa 19.9.2017 sp.zn. XC/XX/XXXX v odôvodnení ktorého sa súd taktiež vysporiadaval s otázkou dodržania dátumu konečnej splatnosti a tiež aj na rozsudok Okresného súdu Poprad, zo dňa 21.11.2017, sp. zn. XXCsp/XXX/XXXX a Okresného súdu Lučenec zo dňa 16.10.2017, sp. zn. XXCsp/XXX/XXXX.

6. Pokiaľ ide o dodržanie zákonných náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. (v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy), žalovaný zastáva názor, že predmetná náležitosť je v úverovej zmluve uvedená v súlade so zákonným ustanovením. Informácie o splátkach sú upravené v časti textu zmluvy označeného „Úver“, kde sú obsiahnuté presné údaje o výške mesačnej splátky - 56,92 Eur pod bodom 44., o počte splátok - 84 pod bodom 45., o termíne konečnej splatnosti - 84 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15. dňa v poslednom mesiaci pod bodom 53. a tiež o termínoch splatnosti splátok, kde je uvedený: Prvá splátka je splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru. Pokiaľ kalendárny mesiac nasledujúci po poskytnutí úveru neobsahuje poradové číslo dňa poskytnutia úveru je splatnosť prvej splátky posledný deň v tomto kalendárnom mesiaci. Dátum splatnosti druhej a nasledujúcich splátok je vždy 15. deň v kalendárnom mesiaci, počínajúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom je splatná prvá splátka. Názor žalovaného na splnení uvedenej zákonnej náležitosti je plne v súlade aj s Rozsudkom Súdneho dvora EÚ zo dňa 9.11.2016 vo veci C-42/15. Z uvedeného rozsudku vyplýva, že vzhľadom na skutočnosť, že smernica 2008/48/ES obsahuje úplnú harmonizáciu pokiaľ ide o náležitosti spotrebiteľskej zmluvy o úvere uvedené v článku 10 ods. 2, členské štáty nie sú oprávnené vo svojej vnútroštátnej úprave vyžadovať náležitosti nad rámec náležitostí uvedených v článku 10 ods. 2 smernice 2008/48/ES. Náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch je v úverovej zmluve uvedená výlučne v súlade so znením zákona o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom v čase uzatvorenia úverovej zmluvy a v súlade so znením Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere, ktorá stotožňuje pojem výška, počet a frekvenciu splátok s pojmom výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Čo je potvrdené aj v zmysle vyššie uvedeného Rozsudku. Na podporu svojich tvrdení žalovaný poukazuje aj na novú legislatívnu úpravu, ktorú uvádza vo svojom Uznesení zo dňa 22.2.2018 aj NS SR v konaní vedenom pod sp.zn. 3 Cdo/146/2017, v ktorom sa súd vyjadril k náležitosti rozkladu splátok a na rozsudok Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 15.01.2018 v konaní sp.zn. XXCsp/XX/XXXX. žalovaný je toho názoru, že na základe vyššie uvedených skutočností je preukázané, že zmluva o úvere spĺňa všetky náležitosti platného právneho úkonu, bola uzatvorená v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi a neobsahuje žiadne ustanovenia, ktoré by spôsobili značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Z uvedených dôvodov preto nepovažuje žalobu za dôvodnú, keďže žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno a navrhuje, aby súd žalobu ako nedôvodnú zamietol a priznal žalovanému náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia.

7. Žalobkyňa vo svojom vyjadrení k vyjadreniu žalovaného uviedla, že nesúhlasí s tvrdeniami žalovaného v celom rozsahu a trvá aj naďalej na žalobe o bezdôvodné obohatenie, pretože žalovaný dáva spotrebiteľom podpisovať spotrebiteľské zmluvy s neprijateľnými podmienkami a v rozpore s dobrými mravmi. Žalovaný poskytol úver zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 6.10.2011 v sume 2.200 Eur a neprímeraná odplata činila sumu 4.781,28 Eur, čo sa blíži k úžere a je to dvojnásobok istiny. Zmluva č. XXXXXXXXXXXX je bezúročná a bez poplatkov. Pretože vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy obsahujúcej neprijateľné zmluvné podmienky v rozpore s právnymi predpismi Slovenskej republiky, unijným právom a v rozpore s dobrými mravmi, je nepochybne, že ide o bezdôvodné obohatenie získané úmyselne, nakoľko žalovaný je nebankovým subjektom pôsiacim na finančnom trhu na Slovensku, ako taký je si vedomý toho, aké právne predpisy regulujú jeho činnosť a neuvedenie RPMN do zmluvy o predmetnom spotrebiteľskom úvere je nepochybne úmyselným

porušením zákona, čo spôsobuje záver, že bezdôvodné obohatenie, ktoré takýmto spôsobom vzniklo je bezdôvodným obohatením získaným úmyselne. Je nesporné, že žalovaný zneužíva svoje právo ako veriteľ, viackrát v priebehu rokov boli judikované všetkými súdmi rôznych stupňov porušenia práv spotrebiteľov, vrátane upozornenia Európskej komisie vo vzťahu k Slovenskej republike na riešenie ochrany spotrebiteľov práve v otázke zneužívania veriteľských práv touto spoločnosťou, kde úmysly žalovaného obohacovať sa na úkor spotrebiteľov sú zrejmé, kde táto spoločnosť žalovaného má vedomosť z judikovaných rozhodnutí o svojom zneužití práva či využívaní neprijateľných zmluvných podmienok. Žalobkyňa vo vyjadrení poukázala na rozsudky Okresného súdu Svidník č.k. XC/XX/XXXX zo dňa 6.4.2016, potvrdený Krajským súdom Prešov sp.zn. 3Co/138/2016 zo dňa 3.11.2016, rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda č.k. 16C/30/2017 zo dňa 20.3.2018, v ktorých súdy rozhodli o vydaní bezdôvodného obohatenia žalovaným (Home Credit a.s.) ako aj na rozhodnutia, v ktorých súdy určili, že spotrebiteľské zmluvy žalovaného sú neplatné a v rozpore s dobrými mravmi, neprimeraná odplata sa blížila k úžere a absentuje v zmluve určenie konečnej splatnosti úveru, neprijateľnou podmienkou je dohoda o zrážkach zo mzdy. Žalobkyňa v závere vyjadrenia zotrvala naďalej na žalobe o vydanie bezdôvodného obohatenia.

8. Žalovaný k vyjadreniu žalobkyne uviedol, že ako nebankový subjekt má v predmete činnosti poskytovať úverov, za ktoré mu v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (platný a účinný v čase uzatvorenia úverovej zmluvy) patria úroky a poplatky. Je preto neopodstatnené vyhodnotiť konanie žalovaného ako úmyselné a smerujúce k získaniu bezdôvodného obohatenia. V danom prípade jednoznačne absentuje preukázanie úmyslu žalovaného bezdôvodne sa obohatiť. Žalovaný v rámci predmetu podnikania poskytol žalobkyni úver, za ktorý požadoval na základe úverovej zmluvy od žalobkyne zaplatiť úroky. Aký by malo zmysel, aby žalovaný úmyselne nedodržal všetky zákonné náležitosti, za ktoré by bol následne sankcionovaný bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou on sám a nie žalobkyňa ako klient. Obdobný právny názor mal aj Okresný súd v Prešove v konaní vedenom pod sp.zn. 11Csp/33/2018. Úmysel (či už priamy alebo nepriamy) musí smerovať k bezdôvodnému obohacovaniu sa a musí existovať už v čase získania bezdôvodného obohatenia. Občiansky zákonník podstatu úmyselného konania nevymedzuje, preto sa pri skúmaní úmyslu konajúcej osoby vychádza z právnej úpravy zavinenia obsiahnutej v trestnom práve. Na preukázanie úmyslu konajúcej osoby získať bezdôvodné obohatenie nestačia všeobecné tvrdenia o zaužívanej praxi odporcu pri uzatváraní spotrebiteľských zmlúv, ale aby bolo nutné v každom jednotlivom prípade s poukazom na okolnosti uzavretia úverovej zmluvy preukázať, že odporca v čase uzavretia zmluvy a prijatia plnenia na základe tejto zmluvy skutočne vedel alebo aspoň bol uzročený s tým, že sa bezdôvodne obohacuje. Navrhovateľ žiadne dôkazy preukazujúce úmyselné konanie odporcu za účelom získania bezdôvodného obohatenia neoznačil. Úmysel odporcu bezdôvodne sa obohatiť na úkor navrhovateľa nemožno vyvodiť len z tej skutočnosti, že odporca neuviedol do úverovej zmluvy náležitosti, ktoré podľa zákona v nej mali byť (rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. XXCo/XXX/XXXX-XXX zo dňa 16.9.2015). Ak nie sú splnené podmienky na desaťročnú premlčaciu dobu, platí trojročná objektívna premlčacia doba alebo dvojročná subjektívna premlčacia doba. Objektívna premlčacia doba plynie odo dňa, keď došlo k reálnemu získaniu bezdôvodného obohatenia, z čoho vyplýva, že objektívna doba vždy začne plynúť skôr a je rozpoznateľná na základe skutkových okolností. Zároveň je dôležité podotknúť, že subjektívna premlčacia doba musí plynúť v rámci objektívnej doby, ktorú nemožno prekročiť. Nie je možné domáhať sa svojho nároku po márnom uplynutí objektívnej doby a odvolávať sa na neuplynúcu dvojročnú subjektívnu dobu. Za zásadné, pri posudzovaní úmyselnosti bezdôvodného obohatenia žalovaného, možno považovať uznesenie NS SR 1Cdo/238/2017 zo dňa 18.10.2018. Aj v prejednávacom prípade totiž ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere so záverom o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a predmetom sporu bolo vydanie bezdôvodného obohatenia predstavujúceho rozdiel medzi úhradami spotrebiteľa a istinou úveru. Krajský súd v Prešove, ktorý vychádzal z 10 ročnej objektívnej premlčacej lehoty podľa NS SR rozhodol nesprávne a k uvedenej problematike dovolací súd uviedol nasledovne: „Samotné všeobecné skutočnosti o profesionálnom podnikateľskom postavení nebankových subjektov v oblasti poskytovania úverov a doterajšia súdna prax týkajúca sa ochrany spotrebiteľov v obdobných prípadoch samé o sebe nemôžu bez ďalšieho zakladať nepriamy úmysel veriteľa“. Z uvedených dôvodov žalovaný naďalej zotráva na svojej už vznesenej námietke premlčania žalovanej sumy v subjektívnej premlčacej dobe a čiastočne aj v objektívnej premlčacej dobe. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti žalovaný nepovažuje žalobu za dôvodnú, keďže žalobkyňa neuniesla dôkazné bremeno a navrhuje, aby súd prihliadol na vznesenú námietku premlčania a po vykonanom dokazovaní zamietol žalobu v celom rozsahu ako nedôvodnú a priznal žalovanému náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia.

9. Súd vo veci nariadil pojednávanie na 10.9.2020, na ktoré sa nedostavil žalovaný, ani jeho právny zástupca, ktorí svoju neúčasť ospravedlnili a súhlasili, aby súd konal v ich neprítomnosti. Na pojednávanie sa dostavila žalobkyňa, ktorá na pojednávaní zotrval na svojich písomných vyjadreniach a zároveň zopakovala, že listom ktorý jej bol doručený z MS SR sa dozvedela, že úverová zmluva neobsahuje všetky náležitosti. Úver je preto potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov a žiadala, aby súd žalobe vyhovel.

10. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi založenými v spise, a to najmä: úverovou zmluvou zo dňa 6.10.2011, ústrižkami poštových poukazov za obdobie od roku 2011 do októbra 2018, odpoveďou MS SR zo dňa 30.5.2018 ako aj výsluchom žalobkyne a obsahom celého spisu a zistil tento skutkový stav: žalobkyňa a žalovaný uzatvorili dňa 6.10.2011 úverovú zmluvu, na základe ktorej bol žalobkyni poskytnutý bezúčelový úver vo výške 2.200 Eur, pri výške mesačnej splátky 56,92 Eur, počte splátok 84, s ročnou úrokovou sadzbou 23,70 Eur, RPMN od 28,7% do 29,7%, priemernou RPMN 17,88%, poplatok za vedenie účtu vo výške 2,49 Eur, celkovou čiastkou splatnou spotrebiteľom vo výške 4.781,28 Eur, s lehotou splatnosti 84 mesiacov po poskytnutí úveru a to do 15. dňa v poslednom mesiaci. Súčasťou zmluvy bola aj rozhodcovská doložka.

11. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

12. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka účinného v čase podpísania úverovej zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

13. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

14. Podľa § 9 ods. 2 písm. j) č. 129/2010 Z.z., účinného v čase uzatvorenia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

15. Podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z., účinného v čase uzatvorenia zmluvy, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

16. Podľa § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou.

17. Podľa § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezodôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

18. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

19. Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

20. Podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

21. Žalobkyňa si v konaní uplatňuje nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 2.581 Eur, ktoré malo vzniknúť v súvislosti so zmluvou o úvere zo dňa 6.10.2011.

22. Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žaloba bola podaná dôvodne len z časti. Bolo preukázané, že žalobkyňa a žalovaný uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere, keď na jednej strane vystupuje fyzická osoba - spotrebiteľ, ktorá pri uzatváraní a plnení zmluvy nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania a na strane druhej právnická osoba - dodávateľ, ktorá pri uzatváraní zmluvy koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Predmetnú zmluvu teda súd považoval za spotrebiteľskú. Ako predbežnou otázkou pri vydaní bezdôvodného obohatenia sa súd zaoberal otázkou či zmluva o úvere obsahuje náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov účinného v čase uzatvorenia zmluvy. Súd zistil, že v zmluve je nesprávne uvedená výška RPMN vo výške od 28,7% do 29,7%, pričom RPMN má byť v zmluve určená ako jedna konkrétne hodnota, a nie rozsahom od do. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie Súdného dvora EÚ zo dňa 19.12.2019 vo veci C-290/19, z ktorého vyplýva, že RPMN má byť v spotrebiteľských zmluvách uvádzaná ako jedna konkrétna hodnota. Vzhľadom na vyššie uvedené mal súd za preukázané, že výška RPMN je v zmluve uvedená nesprávne a preto súd dospel k záveru, že predmetný úver je bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Uvedené má potom za následok vznik bezdôvodného obohatenia (§ 451 a nasl. Občianskeho zákonníka) na strane žalovaného v sume, ktorú žalobkyňa zaplatila nad rámec istiny úveru. Keďže súd ako predbežnú otázku pri vydaní bezdôvodného obohatenia posudzoval bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru, súd žalobu v časti o určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov zamietol, nakoľko od vyriešenia tejto otázky záviselo rozhodnutie vo veci samej.

23. Bezdôvodné obohatenie získané plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol sa týka tých prípadov, keď v čase poskytnutia plnenia existoval ešte právny dôvod plnenia, avšak tento následne v dôsledku ďalšej právnej skutočnosti odpadol. Okamihom odpadnutia právneho dôvodu sa poskytnuté plnenie stáva bezdôvodným obohatením. Súd mal za preukázané, že žalobkyni bol poskytnutý úver vo výške 2.200 Eur, pričom podľa žalobkyňou predložených listinných dôkazov ku dňu 17.10.2018 vykonala úhrady spolu vo výške 4.553,49 Eur. Žalovaný predložené listinné dôkazy nerozporoval. Vzhľadom na vyššie uvedené mal súd za preukázané, že zo strany žalovaného došlo k bezdôvodnému obohateniu plnením žalobkyne na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorú súd považuje za bezúročnú a bez poplatkov, a to v rozsahu prevyšujúcom žalovaným poskytnuté peňažné plnenie vo výške 2.200 Eur. Žalobkyňa si v konaní uplatnila sumu 2.581 Eur, ktorá podľa nej predstavuje rozdiel medzi poskytnutým úverom (2.200 Eur) a sumou, ktorú žalobkyňa na úveru uhradila (4.781 Eur). Súd však mal z predložených listinných dôkazov predložených žalobkyňou za preukázané, že žalobkyňa žalovanému spolu uhradila sumu 4.553,49 Eur. Žalobkyni tak vznikol nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 2.353,49 Eur, teda v nižšej sume ako si v konaní uplatnila. Vzhľadom na vznesenú námietku premlčania zo strany žalovaného súd na námietku premlčania prihliadol a žalobkyni priznal právo na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 1.687,33 Eur, ktorá predstavuje súčet v objektívnej trojročnej lehote nepremlčaných splátok, ktoré žalobkyňa uhradila žalovanému v období od 15.3.2016 do podania žaloby, t.j. 15.3.2019 a preto súd žalobe v tejto časti vyhovel.

24. Podľa konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany sporu, ktorá ju nastolila.

25. Podľa § 255 ods. 1 CSP vznikol žalobkyni nárok na náhradu trov konania, keďže bola v konaní úspešná. Vzhľadom na to, že žalobkyni žiadne preukázateľné trovy v konaní nevznikli, súd jej náhradu trov konania nepriznal, s tým, že o výške trov už nie je potrebné samostatne rozhodovať.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Galanta.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. V odvolaní sa popri uvedených všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa z.č. 233/95 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.